RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0091 van 3 augustus 2011 in de zaak 1011/0302/SA/3/0259

In zake:

1. de heer
2. mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bernadette VAN LIDTH DE JEUDE kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 50 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door:

mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN en de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

Tussenkomende partij:

mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wannes THYSSEN

kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 26 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 oktober 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele van 14 juli 2010 niet ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de vergunning verleend voor het wijzigen van de verkavelingsvergunning in functie van het verhogen van de kroonlijst van 4 m naar 6 m, op een terrein.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II.

VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht en wijst de verzoekende partijen op het feit dat de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep betwist.

Advocaat Bernadette VAN LIDTH DE JEUDE die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Wannes THYSSEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De voorzitter beslist om de zaak in dezelfde staat uit te stellen naar de zitting van 15 juni 2011 om de verzoekende partijen de mogelijkheid te bieden een antwoord te formuleren op de door de tussenkomende partij ingeroepen exceptie betreffende de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep.

De verzoekende partijen hebben op 9 juni 2011 een aanvullende nota betreffende de door de tussenkomende partij ingeroepen excepties neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bernadette VAN LIDTH DE JEUDE die verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Wannes THYSSEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw vraagt met een op 9 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 1 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 16 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele een aanvraag in voor een wijziging van een verkavelingsvergunning voor "hoogte kroonlijst te voorzien op 6m ipv 4m".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is eveneens gelegen binnen een goedgekeurde, niet vervallen verkaveling waarvoor het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele op 14 juli 1994 een vergunning heeft verleend. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 februari 2010 tot en met 17 maart 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Op 26 mei 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele het volgende standpunt in:

"... BEOORDELING VAN HET BEZWAAR:

. . .

-de dakvlakken betantwoorden niet aan de verkavelingsvoorwaarden (moeten gelijkhellend zijn – hier gedeeltelijk platte daken en een puntvormig dak erop). De wijziging spreekt niet over platte daken.

Beoordeling: bezwaar gegrond

Overweging: Het deels voorzien van platte daken, kan opgevangen worden door het indienen van een afwijking op basis van de Vlaamse Code RO.

-het dakpunt steekt 3.30m boven de kroonlijst uit waardoor met de kroonlijstverhoging erbij, een hoogte bereikt wordt van 9.30m. bijkomend wordt gesteld dat het lot reeds 0.50m hoger ligt dan de kavel van de klagers, en het vloerpeil voorzien wordt op 0.15m boven het maaiveld. Hierdoor zal de nok zich op circa 9.95m bevinden, de kroonlijst op 6.65m. een kroonlijst van 6m houdt in dat die zich 2.65m boven de kroonlijst van de familie Van Boven bevindt.

Beoordeling: zijn loutere vaststellingen

-de nieuwe woning veroorzaakt een duidelijke obstructie van het zonlicht en daaruit voorvloeiend een zeer grote schaduw. Met een berekening en grafische voorstelling gaat de raadsman ervan uit dat de woonst van de cliënten heel het jaar in de schaduw plaatst. Gevolgen: vochtigheid, bepaalde woonvertrekken en tuin worden van licht en zon beroofd.

Beoordeling: bezwaar niet gegrond.

De studie van architect geeft aan dat het huidig bouwconcept hoogstens voor evenveel schaduw zorgt dan indien er een woning met een volwaardig dak wordt opgericht (i.f.v. de oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften).

<u>Merk op:</u> de klagers hebben indertijd een reductie van de zijdelings strook gevraagd en verkregen. Het verminderen van de breedte van de zijstrook, werkt ook de schaduw in de hand.

Architect stell voor om de pas van de woning te verlagen. Dat zal er zeker toe bijdragen dat de schaduw iets verminderd wordt.

-2 bouwlagen (gelijkvloers : 15m en verdieping 12m) resulteren in continue inkijk op het privé deel van de klagers; de ramen zijn tot op de grond en kunnen als terrasdeuren worden aangewend. (3m terrasuitbouw is mogelijk)

Beoordleing: Bezwaar gedeeltelijk gegrond.

<u>Opmerkingen</u>: De inkijk wordt voor een deel ook bewerkstelligd doordat de bouwlijn op kavel 3 werd gewijzigd. (meer naar achteren toe). In de ev. beslissing van het bestuurscollege kunnen bepalingen worden opgenomen dat het dak niet beloopbaar mag zijn en zeker niet ingericht als terras. Zie in dat verband de uitleg van de aanvraagster dat het enkel om functionaliteit gaat (onderhoud dak/kuisen vensters)

-het preadvies voor de kubuswoning was officieus en volgde niet de officiële procedure. Tevens bevatte die aanvraag geen foto van de woning op kavel 3.

Beoordeling: Bezwaar gegrond.

<u>Opmerkingen</u>: het advies van Ruimte en Erfgoed geeft ook aan dat de mail niet bindend is. (nvdr : officiële aanvraag tot verkavelingswijziging is de enige officiële procedure die uitsluitsel kan verlenen)

-het bouwplan houdt geen rekening met de geldende stedenbouwkundige voorschriften. <u>Beoordeling</u>: weinig relevant want de wijziging heeft net tot doel hiervoor een wijziging te Bekomen.

-hoger opgetrokken woningen in de straat (zie bv appartementsbouw rechts van kavel 3) kunnen niet als relevant worden beschouwd omdat ze niet in deze verkaveling werden betrokken.

<u>Beoordeling</u>: Bezwaar ongegrond. Het project kadert ook binnen een zekere verdichting die momenteel gangbaar is. De verkaveling dient te worden bekeken binnen de directe woonomgeving, die vrij heterogeen is opgebouwd.

<u>Opmerkingen</u>: De verkaveling dateert van 1994, hetgeen betekent dat die al meer dan 15 jaar oud is. Voorschriften en bouwconcepten hebben ondertussen al een zeker evolutie ondergaan. Lokaal dient met de omgeving ruimer te bekijken en rekening te houden met vergelijkbare bouwontwerpen. Binnen de huidige tijdsgeest is de bouwvorm dan ook niet te verantwoorden.

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 30 juni 2010 een gunstig advies met de volgende motivering:

" ...

Het ingediende dossier in verband met de verkavelingswijziging is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele verleent op 14 juli 2010 een wijziging van de verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

"

Het college van burgemeester en schepenen geeft de wijziging van de verkavelingsvergunning af aan de aanvrager.

De wijziging wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- 1° De werken kunnen pas effectief worden uitgevoerd van zodra de stedenbouwkundige vergunning definitief is.
- 2° de volgende voorwaarden vermeld in het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar na te leven:
- vloerpas is te verlagen (zie overwegingen in beoordeling bezwaar)
- plat dat op de verdieping achteraan dient niet beloopbaar te zijn

.."

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 6 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In een intern verslag van 27 september 2010 van de Dienst Ruimtelijke Vergunningen van de verwerende partij adviseert de behandelende ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

In zijn verslag van 12 oktober 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 5 oktober 2010, beslist de verwerende partij op 21 oktober 2010 om het beroep niet in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning te verlenen volgens ingediend plan, onder voorwaarde zoals opgelegd door het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

"...

De goede ruimtelijke ordening

De gevraagde wijziging dient in de eerste plaats gezien te worden in het licht van de algemene opvatting en algemene karakteristieken van de verkaveling zelf. De verkaveling dient ook in de onmiddellijke omgeving gesitueerd te worden en in deze optiek dient er ook nagegaan te worden of de gevraagde wijziging ook bestaanbaar en verenigbaar is met deze omgeving.

De aanvraag betreft het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften i.f.v. het optrekken van de kroonlijsthoogte van 4 m naar 6 m.

De bebouwing in de onmiddellijke omgeving is zeer heterogeen. Op het rechtsaanpalende perceel werd recent een meergezinswoning opgericht met een geschatte kroonlijsthoogte van 6,5 à 7 m. Daarnaast wordt een grote nieuwbouwwoning gebouwd met een geschatte kroonlijsthoogte van 5,5 à 6 m Aan de overzijde van de straat, maar nog steeds in de onmiddellijke omgeving, wordt ook een nieuwbouwwoning gebouwd met een geschatte kroonlijsthoogte van 5,5 m.

Er kan dus niet worden beweerd dat de voorliggende aanvraag niet zou passen binnen deze omgeving. De verkaveling dient immers te worden bekeken binnen de directe woonomgeving, die vrij heterogeen is opgebouwd.

De op te richten woning heeft een eigentijdse architectuur.

Voorschriften en bouwconcepten hebben sedert de verkaveling (1994) al aanzienlijk wat evolutie ondergaan. Men moet de omgeving ruimer bekijken en rekening houden met vergelijkbare bouwontwerpen. Binnen de huidige tijdsgeest is de voorgestelde bouwvorm dan ook te verantwoorden.

De bijkomende hinderaspecten (privacy, inkijk, zichten en lichten) blijven beperkt tot hetgeen de normale mate van burenhinder niet overstijgt.

Het voorgenomen bouwproject, waar deze verkavelingswijziging voor wordt gevraagd, is niet overmatig te noemen.

Rekening houdend met de geldende voorschriften kan zelfs een nog hogere constructie worden opgericht, hetgeen meer hinder zou teweeg brengen dan een ontwerp volgens de gevraagde wijziging.

Er moet benadrukt worden dat het voorliggende ontwerp in een schilddak voorziet, waarvan de schaduweffecten beperkt zijn. In een maximale interpretatie van de geldende voorschriften kan een puntdak voorzien worden, waarbij de schaduw en de daarmee gepaard gaande negatieve effecten exponentieel zouden toenemen. In voorliggend geval wordt gestreefd naar een eigentijdse woning die zich inpast in het straatbeeld en rekening houdt met de omgevende bebouwing.

Bovendien worden er voldoende ruime bouwvrije stroken behouden ten opzichte van de aanpalende percelen (4 m of meer) en wordt er bij de inplanting van het bouwwerk rekening gehouden met de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake lichten en zichten. Het feit dat zonder meer ruim aan deze bepalingen wordt voldaan, impliceert dat de hinderaspecten op een afdoende manier werden ondervangen.

Hierbij mag niet uit het oog verloren worden dat de beroepindieners hun woning destijds zelf dichter bij de perceelsgrens hebben gebouwd (bouwvrije stroken van 3 m i.p.v. 4 m) en meer naar achter op het perceel. De vermeende hinderaspecten die zij nu aanhalen zijn in se ten dele aan hun eigen handelen te wijten.

Komt daar nog bij dat er vlakbij de perceelsgrens een dicht, circa 2 m hoog groenscherm staat, zodat de mogelijke inkijk niet eens aannemelijk kan worden gemaakt.

In de loop van de vergunningsprocedure werd volgens de toelichtende nota van de vergunninghouder geopperd om de vloerpas van de woning licht te verlagen (hetgeen door het college van burgemeester en schepenen als voorwaarde werd opgelegd), waarmee tegemoet gekomen werd aan enkele van de bezwaren van de beroepindieners.

Bijkomend kan aangehaald worden dat in het beroepschrift geen onderscheid wordt gemaakt tussen een wijziging van de verkavelingsvergunning, en een afwijking van de verkavelingsvergunning.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende brief van 26 oktober 2010 betekend aan de verzoekende partijen. Het beroep van de verzoekende partijen werd ingediend met een ter post aangetekende brief van 26 november 2010 en is derhalve tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen bij het voorliggende beroep volgende exceptie op:

"... I.2. <u>VERGUNNINGSPROCEDURE</u>

Reeds op 24 maart 2010 – en dus nagenoeg parallel met de aanvraag tot het wijzigen van de verkavelinsvergunning – diende mevrouw een aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

Omdat er mogelijkerwijze betwisting kon rijzen over de platte bedaking in het bouwproject, werd – overeenkomstig artikel 4.4.1. VCRO – een openbaar onderzoek georganiseerd over deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Tijdens dit openbaar onderzoek dienden beroepindieners andermaal een bezwaar in (zie stuk 4 en stuk 6 beroepschrift deputatie beroepindiener).

Op 14 juli 2010 verleende het college van burgemeester en schepenen van Herzele de gevraagde verkavelingswijziging (**stuk 3**). Het ingediende bezwaar werd gemotiveerd weerlegd door het schepencollege van Herzele.

Door de dwingende termijnen in de VCRO werd de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning stilzwijgend geweigerd door het college van burgemeester en schepenen. Dit werd mevrouw ter kennis gebracht met een schrijven van 3 augustus 2010 (**stuk 4**).

Op 6 augustus 2010 diende Mr. Bernadette VAN LIDTH DE JEUDE namens de heer en mevrouw een administratief beroep in bij de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen tegen de ingewilligde verkavelingswijziging (zie stuk 11 stukkenbundel beroepindiener).

Mevrouw kwam tussen in deze procedure (stuk 5 – zie ook stuk 13 stukkenbundel beroepindiener).

Tegen haar stilzwijgend geweigerde stedenbouwkundige vergunning diende mevrouw op 3 september 2010 zelf een administratief beroep in bij de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen (**stuk 6**).

De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen willigde het beroep van de buren niet in. Dit gebeurde met een vergunningsbesluit van 21 oktober 2010. Dit is het bestreden besluit (**stuk 2**).

Kort nadat de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen het administratieve beroep tegen de verkavelingswijziging had verworpen, vergunde zij het bouwproject van mevrouw. Dit deed zij met een vergunningsbesluit van 10 november 2010, dat inmiddels definitief is geworden (**stuk 7**, zie ook verder).

II. ONTVANKELIJKHEID

II.1. EXCEPTIE VAN ONTVANKELIJKHEID BIJ GEBREK AAN BELANG

De verzoekende partijen doen niet blijken van het vereiste belang om deze procedure te voeren.

Overeenkomst de rechtspraak van de Raad van State verliezen de verzoekende partijen immers hun belang wanneer blijkt dat zij de stedenbouwkundige vergunning die in uitvoering van de verkavelingsvergunning niet met de hen ter beschikking staande rechtsmiddelen bestrijden.

Zo overwoog de Raad van State recent

"In hun laatste memories stellen de verwerende en de tussenkomende partij dat de verzoekster haar actueel belang bij de vordering heeft verloren, aangezien inmiddels aan de bestreden verkavelingsvergunning uitvoering werd gegeven door de reeds gerealiseerde stedenbouwkundige vergunning van 3 april 2007, die door de verzoekster niet werd aangevochten. De tussenkomende partij legt een afschrift van deze vergunning voor. (...)

Door het definitief en onaantastbaar worden van de stedenbouwkundige vergunning voor het perceel waarop de bestreden verkavelingswijziging uitsluitend betrekking heeft, verliest de verzoekster het vereiste actueel belang bij haar annulatieberoep"

(RvS 16 maart 2010, nr. 201.911, De Beule, <u>www.raadvanstate.be</u>; in dezelfde zin: RvS 9 september 2009, nr. 195.850, Puttenaers) (eigen vetdruk)

De parallel met voorliggende zaak is duidelijk: de beroepindieners verliezen hun belang bij de huidige procedure aangezien zij de op 10 november 2010 verleende stedenbouwkundige vergunning niet hebben bestreden met een schorsings- en/of vernietigingsberoep bij uw Raad. Mevrouw ontving in elk geval geen kopie van een mogelijk beroep, zoals dat nochtans is voorgeschreven door artikel 4.8.16. § 5 VCRO.

Volledigheidshalve geeft de tussenkomende partij mee dat het stedenbouwkundige vergunningsbesluit werd aangeplakt op 18 november 2010 (**stuk 8**). De termijn om een beroep bij uw Raad in te dienen verstreek dus op 18 december 2010.

De stedenbouwkundige vergunning is ondertussen definitief en dus niet meer aanvechtbaar.

..."

De verwerende partij heeft geen schriftelijke excepties met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen bij het voorliggende beroep geformuleerd maar sluit zich ter zitting aan bij de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie.

In hun aanvullende nota antwoorden de verzoekende partijen als volgt:

1.1. Het vereiste belang raakt niet de bevoegdheid van uw Raad

Het onderzoek inzake het belang is een procedurekwestie, maar raakt niet de bevoegdheid van uw Raad.

De bevoegdheid van uw Raad is vastgesteld in afdeling 2 van hoofdstuk 8, titel 4 VCRO en meer in het bijzonder in artikel 4.8.3. § 1 VCRO:

- "§1. Zo de Raad vaststelt dat een bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing. Een beslissing is onregelmatig, wanneer zij strijdt met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur. (...)
- §2. <u>De Raad kan ambtshalve middelen inroepen, die niet in het verzoekschrift zijn</u> opgenomen, voor zover deze middelen de openbare orde betreffen.
- <u>De kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening wordt steeds geacht een middel van openbare orde uit te maken.</u> (...)"

De procedure wordt slechts geregeld in afdeling 5 van hoofdstuk 8, titel 4 VCRO, en meer in het bijzonder artikel 4.8.13 VCRO volgens welke:

In elke stand van het geding kan de voorzitter van de Raad, evenals de door hem gemachtigde raadsleden, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening. De schorsingsbeslissing wordt <u>ambtshalve of op verzoek</u> genomen.

Dienvolgens kan uw Raad in elke stand van het geding zowel op verzoek van de verzoekende partij als op eigen initiatief, een vergunningsbeslissing schorsen, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn, in afwachting van een uitspraak ten gronde. M.a.w. uw Raad kan een vergunningsbeslissing schorsen zelfs indien de schorsing niet gevraagd wordt – dus zonder onderzoek naar het procesrechtelijk belang van de verzoeker (lees niet-verzoeker tot schorsing), in afwachting van een uitspraak ten gronde.

Wat een logisch gevolg is van de bevoegdheid van uw Raad om bij vaststelling dat een bestreden beslissing onregelmatig is, deze te vernietigen.

Meer nog uw Raad kan zelfs ambtshalve middelen inroepen, die niet in het verzoekschrift zijn opgenomen, indien deze middelen de openbare orde betreffen. M.a.w. opnieuw los van het belang van de procespartijen maar ambtshalve in het belang van de openbare orde.

1.2. Verzoekers hebben het vereiste belang

In tegenstelling tot de bewering van tussenkomende partij, hebben verzoekers wel degelijk een belang bij de onderhavige procedure. De procedure bij uw Raad kan immers leiden tot de vernietiging van de voor verzoekers nadelige beslissing, hetgeen tevens de nietigheid van de stedenbouwkundige vergunning genomen in uitvoering van de bestreden (vernietigde) verkavelingvergunning meebrengt.

De vernietiging werkt immers erga omnes met terugwerkende kracht tot op de dag waarop de beslissing genomen werd. M.a.w. de stedenbouwkundige vergunning die als rechtstreekse rechtsgrond de vernietigde verkavelingvergunning heeft ("genomen in uitvoering van de (vernietigde) verkavelingvergunning") moet – en zeker in het kader van de rechtszekerheid - geacht worden van rechtswege retroactief haar rechtskracht te hebben verloren, m.a.w. eveneens vernietigd te zijn (zie MAST, A., Overzicht van het administratief Recht, 2006, 953-9 83).

De betwisting van het belang van verzoekers door tussenkomende partij is een louter "stijlmiddel".

Immers indien verzoekers geen belang (meer) hebben omdat de stedenbouwkundige vergunning definitief en niet meer aanvechtbaar is, ontbeert het tussenkomende partij - niettegenstaande de beslissing d.d. 1 april 2011 van uw Raad - het vereiste belang.

Tussenkomende partij is immers van oordeel dat zelfs indien uw Raad vaststelt dat de bestreden verkavelingbeslissing onregelmatig is en deze dan ook moet vernietigen, de stedenbouwkundige vergunning genomen op grond van deze onregelmatige en vernietigde beslissing haar definitief toeblijft omdat verzoekers de onregelmatige verkavelingbeslissing aanvechten maar niet de in uitvoering van deze onregelmatig genomen beslissing gegunde stedenbouwkundige vergunning. Tussenkomende is m.a.w. van oordeel dat de beslissing die uw Raad zal nemen, geen invloed heeft op haar persoonlijke situatie of nog dat haar belangen niet kunnen worden beïnvloed door de oplossing die aan het ingestelde beroep gegeven zal worden. Bijgevolg ontbeert zij het vereist belang.

Dit middel van tussenkomende partij is dan ook niet serieus maar bovendien strijdig met de proceseconomische redenen en houding die partijen geacht worden aan te nemen.

Volledigheidhalve onderlijnen verzoekers dat het arrest van de Raad van State (RvS 16 maart 2010, nr. 201.9111, De Beule), waarnaar tussenkomende partij verwijst om het belang van verzoekers te betwisten, niet dienend is:

Op 6 oktober 2005 geeft de Bestendigde Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen de beslissing houden afgifte van de vergunning tot wijzigingen van de verkavelingvergunning

Laattijdig m.n. op 28 december 2005 dient verzoekster een verzoekschrift om de schorsing van de tenuitvoerlegging in bij de Raad van State

Op 28 juli 2006 verwerpt de Raad van State dit schorsingverzoek op grond van volgende overwegingen:

"3. Overwegende dat de tussenkomende partij twee excepties van onontvankelijkheid van de vordering opwerpt, de eerste afgeleid uit de laattijdigheid van de vordering, de tweede uit het ontbreken van een belang; Overwegende dat uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat in elk geval niet voldaan

is aan de grondvoorwaarden voor het inwilligen van de vordering tot schorsing;

dat het in die omstandigheden niet nodig is om de opgeworpen excepties te onderzoeken (...)"

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; (...)

6. Overwegende dat niet is voldaan aan een van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;"

Dat 8 maand NA deze beslissing tot verwerping van het schorsingsverzoek door de Raad van State op grond artikel 17 §2, de Bestendigde Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen overgegaan is tot het gunnen van de stedenbouwkundige vergunning.

Huidig beroep werd tijdig bij uw Raad ingesteld en er werd zelfs nog geen uitspraak gedaan over het schorsingsverzoek van verzoekers. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

In een eerste onderdeel van hun repliek op de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie stellen de verzoekende partijen dat het onderzoek van hun belang bij het voorliggende beroep een procedurekwestie is die de bevoegdheid van de Raad op zich niet aantast. De verzoekende partijen verwijzen hiertoe naar de bevoegdheid van de Raad om desgevallend, en dit in elke stand van het geding, ambtshalve de schorsing van de bestreden beslissing te bevelen en naar de bevoegdheid om ambtshalve middelen in te roepen.

De Raad is van oordeel dat het eerste onderdeel van de repliek van de verzoekende partijen elke juridische relevantie mist. Het is weliswaar correct dat de Raad in voorkomend geval ambtshalve de schorsing van een bestreden beslissing kan bevelen, dan wel ambtshalve middelen kan inroepen, doch zulks veronderstelt in eerste instantie dat de Raad op ontvankelijke wijze werd gevat. Zoals hierna zal blijken, is dit evenwel niet het geval.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen, zoals in de voorliggende aangelegenheid, niet (langer) als actueel kan aangemerkt worden.

2.

In een tweede onderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat zij nog altijd belang hebben bij het voorliggende beroep. De omstandigheid dat zij geen beroep bij de Raad hebben

aangetekend tegen de op grond van de thans bestreden beslissing verleende stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010, doet volgens de verzoekende partijen niets ter zake. De verzoekende partijen menen dat een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, die *erga omnes* en met terugwerkende kracht geldt, van rechtswege resulteert in de teloorgang van de rechtskracht van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010.

De Raad is evenwel van oordeel dat de redenering van de verzoekende partijen in rechte faalt. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, doet de eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010 niet retroactief en van rechtswege verdwijnen uit het rechtsverkeer. Opdat de onregelmatigheid van stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010 kan worden vastgesteld, al dan niet als gevolg van de vernietiging van de thans bestreden beslissing, en desgevallend vervolgens kan worden vernietigd, dient de Raad ter zake eerst gevat te zijn. Dit is echter niet geval.

De verzoekende partijen hebben immers nagelaten om bij de Raad, naast de voorliggende procedure, een beroep tot schorsing en/of vernietiging in te leiden tegen de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010. De omstandigheid dat de tussenkomende partij een eerder ongebruikelijk werkwijze heeft toegepast door quasi parallel zowel een aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning als een op deze wijziging geënte aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen, is niet relevant aangezien de toepasselijke regelgeving zulks strikt genomen niet verhindert.

In zoverre de verzoekende partijen ook naar aanleiding van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning een bezwaarschrift hebben ingediend en door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele in kennis werden gesteld van het feit dat de aanvraag stilzwijgend werd geweigerd, kunnen zij niet voorhouden geheel onwetend te zijn geweest omtrent het verloop ervan. Zelfs al waren de verzoekende partijen niet rechtstreeks betrokken bij de behandeling van het beroep van de tussenkomende partij bij de verwerende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing en werden hun verzoeken tot nadere informatie naar eigen zeggen niet ingewilligd.

Ook al zou met de verzoekende partijen worden aangenomen dat, en hiertoe bestaan volgens de verzoekende partijen kennelijk voldoende aanwijzingen, de bekendmaking middels aanplakking van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010 niet, minstens op een gebrekkige wijze is geschied, hetgeen conform de rechtspraak van de Raad impliceert dat de termijn waarbinnen beroep bij de Raad kan worden aangetekend geen aanvang heeft genomen en dit behoudens het bewijs van het tegendeel, dan nog mag van de verzoekende partijen een grotere alertheid worden verwacht.

De verzoekende partijen erkennen in hun aanvullende nota immers uitdrukkelijk dat zij minstens op de zitting van 25 mei 201 van de Raad kennis hebben gekregen van het bestaan van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010. Uit vermelde, op 9 juni 2011 gedateerde nota blijkt tevens dat de verzoekende partijen tussen de zitting van 25 mei 2011 en het indienen van de betrokken nota ook ten volle kennis hebben gekregen van de inhoud en de draagwijdte van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010. De verzoekende partijen hebben niettemin nagelaten om tegen de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010 het daartoe openstaande jurisdictioneel beroep bij de Raad, naar aanleiding waarvan de Raad desgevallend de beweerde gebrekkige aanplakking had kunnen onderzoeken, aan te wenden.

Door het definitief en onaantastbaar worden van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010 voor het perceel waarop de bestreden verkavelingswijziging uitsluitend betrekking heeft, verliezen de verzoekende partijen die, gegeven voorgaande vaststellingen,

evenmin met goed gevolg de gebeurlijke gebrekkige bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2010 ter verantwoording voor hun stilzitten kunnen inroepen, het vereiste actueel belang bij hun vordering tot schorsing.

Noch de loutere bewering dat artikel 4.7.21, §3 en §4 VCRO de artikelen 10 en 11 van de Grondwet zou schenden, noch de omstandigheid dat de bepaalde deontologische regels in de relatie tussen de raadslieden van de verzoekende partijen en de tussenkomende partij niet zouden zijn gerespecteerd, waarover de Raad zich trouwens niet vermag uit te spreken, doen hieraan afbreuk.

De exceptie van de tussenkomende partij dient aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing is onontvankelijk.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 augustus 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER